

Barraca de pedra seca de Les Serres (n.4)

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Les Serres
Emplaçament	Al sud d'una petita pineda. A uns 330 m. al NE del turó del Raül Mir.
Alçada:	234

Coordenades:

Latitud:	41.43051
Longitud:	1.76583
UTM Est (X):	396882
UTM Nord (Y):	4587285

Classificació

Número de fitxa	08240 - 27
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Manifesta un petit enderroc.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Número inventari	IPEC 944942; Wikipedra Codi: 4827
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08240A016000530000BI
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Descripció

Construcció aixecada en pedra seca de planta circular exempta d'un 2,15 m. de diàmetre aproximadament i adossada a un marge.

La construcció és de la tipologia de sostre de falsa cúpula, habitual en aquestes edificacions per l'acostament de filades de pedra seca, sense cap mena de material d'unió. Els muntants de la porta, de 1,05 m d'alçada, estan fets amb pedres més o menys escairades de mides irregulars, i a la part superior de l'obertura hi ha una llinda plana (0,8 m). La base de la paret de fons és de terra, d'uns 40 cm.

Observacions:

Barraca inclosa a l'inventari col·laboratiu Wikipedra impulsat per l'Observatori del Paisatge de Catalunya (wikipedra.catpaisatge.net) amb el codi 4827. Autor: Joan Gost/Drac Verd. Data de registre: 07/05/2011.

IPEC. Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya. Número d'inventari IPEC 944942 07-05-2011. Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya.

La tècnica de construcció amb pedra seca, que inclou a més de les barraques, marges, cisternes, masos, pous, etc., va ser reconeguda l'any 2018 per la UNESCO com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Història

Les barraques de pedra seca són un tipus de construcció tradicional comú a la Mediterrània, lligades plenament amb l'activitat agrària.

La seva edificació es realitza mitjançant la utilització de pedres de l'entorn (sovint la seva construcció serveix alhora per despedregar camps de conreu), sense la utilització de cap mena d'aglutinant o morter que les uneixi (s'uneixen "en sec"). La tècnica consisteix en anar sobreposant filades de pedres sense treballar o únicament retocant-les mínimament per millorar-ne l'encaix. Per realitzar la coberta sovint s'utilitza una falsa cúpula que consisteix en anar tancant les filades de pedres, creant cercles concèntrics de radi cada vegada més petit, fins tancar la coberta, que es remata amb una o diverses lloses. Sobre de la coberta de pedra s'hi disposa una capa de terra que sovint és fixada mitjançant la plantació de vegetals, principalment lliris (*Iris germanica*).

La funció d'aquestes construccions era tenir un lloc d'aixopluc per al pagès, i un espai on guardar les eines agrícoles.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Wikipedra](#)

[Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya](#)

